

Udskriftsdato: 23. december 2025

KEN nr 9394 af 15/05/2001 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-22-01 om erhvervssygdom - anerkendelse - rotator cuff lidelse - kraftbetonet og skulderbelastende arbejde - arbejdsskade

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 109275-00

Ankestyrelsens principafgørelse U-22-01 om erhvervssygdom - anerkendelse - rotator cuff lidelse - kraftbetonet og skulderbelastende arbejde - arbejdsskade

Resume:

Ankestyrelsen har behandlet 3 sager som drejede sig om anerkendelse af rotator cuff lidelser. Formålet var at præcisere kriteriet "flere års kraftbetonet og skulderbelastende arbejde".

Ankestyrelsen fandt, at der var grundlag for at fastslå, at flere års kraftbetonet og skulderbelastende arbejde i erhvervssygdomsbekendtgørelsens forstand beror på en konkret vurdering af, om det udførte arbejde indebærer en sådan belastning af skuldermuskulaturen og dermed rotator cuffen, at trykket inde i musklerne klart må antages at overstige trykket i blodkarrene og dermed standse blodforsyningen. Arbejdet skal styrkemæssigt være mekanisk og fysiologisk relevant i forhold til overbelastning af rotator cuffen. Det betyder, at almindeligt løftarbejde, uanset vægten, ikke i sig selv indebærer, at arbejdet kan anses for kraftbetonet og skulderbelastende i bekendtgørelsens forstand.

Et moment, der med stor vægt indgår i den skønsmæssige vurdering af skulderbelastningen, er overarmens vedvarende eller tilbagevendende stilling ved bevægelse i skulderleddet. Således har undersøgelser vist, at den belastning, der opstår i skulderen ved fremadføring eller udadføring af overarmen, blot reduceres 10%, når vinklen mellem arm og krop reduceres fra 90 til 60 grader, mens belastningen yderligere reduceres med 50%, når vinklen reduceres fra 60 til 30 grader.

Repetitivitet, hurtigt gentagne arbejdsbevægelser er ligeledes et eksempel på et særligt risikomoment.

Manglende mulighed for restitution, vekselvirkningen mellem "belastning" og "pause" er endvidere afgørende for, hvor skulderbelastende et arbejde er.

For at et arbejde kan anses for kraftbetonet og skulderbelastende i bekendtgørelsens forstand kræves samtidig en vis anvendelse af kraft f.eks. ved indadføring af arm og skulder mod kroppen - eventuelt mod modstand fra det emne, der arbejdes med.

Det skal bemærkes, at der ikke kan opstilles præcise rammer for den tidsmæssige udstrækning af skulderbelastningen. Som det fremgår ovenfor er der tale om en samlet konkret vurdering af det arbejde, som en person har udført, frem til vedkommendes skulderlidelse har manifesteret sig.

Sag nr. 1 og 2 vedrørte slagteriarbejdere, der især havde været beskæftiget med henholdsvis udbeining og udskæring. Ankestyrelsen vurderede i den ene sag, at 5 års arbejde var tilstrækkeligt. I den anden sag var der tale om 3 års arbejde, hvilket efter Ankestyrelsens vurdering ikke var nok. I sag nr. 3 fandt Ankestyrelsen at arbejdet ikke var tilstrækkeligt kraftbetonet.

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 - § 9, nr. 4, § 10, stk. 1, nr. 1, § 10, stk. 1, nr. 2, 1. og 2. led og § 10, stk. 3

Sagsfremstilling 1:

Sag nr. 1 - j.nr. 109275-00

Sagen vedrørte anerkendelse af en højresidig rotator cuff lidelse hos en 33-årig mand.

I begyndelsen af 1993 var manden under oplæring som slagteriarbejder på en slagteriskole. Herefter var han fra sommeren 1993 til sommeren 1996 ansat på et slagteri, hvor han var beskæftiget med udbening af forender, som han tog fra "juletræer". Udbeningen indebar bl.a. udtrækning af bovblad med højre hånd. Desuden indebar arbejdet bl.a. løft af bakker med 25-30 kg afskåret kød. Forenderne vejede 9-13 kg. Han udbenede dagligt ca. 150 forender.

Fra efteråret 1996 til endelig sygemelding i efteråret 1998 var manden ansat på et andet slagteri. Det første år var han her beskæftiget med skæring af forender. Der var ikke tale om egentlig udbening. Der blev skiftet mellem 4 forskellige skærefunktioner med 1½ times interval. 4 personer bearbejdede 280 forender i timen.

Det sidste år var han beskæftiget med forskellige opgaver - oftest med én opgave flere arbejdsdage ad gangen. Der var tale om afskæring af nakkefedt fra forender (ca. 10% af tiden), ophængning af forender á 10 kg på "juletræer" - 280 forender i timen (ca. 30-40% af tiden), skubning af slagtede svin i conveyer (ca. 30-40% af tiden), nedtagning af forender fra "juletræer" (ca. 10% af tiden), og ophængning af kamme á 5-6 kg på "juletræer" - over 200 i timen (ca. 10% af tiden).

Om mandens helbredsforhold fremgik det af sagen, at han i 1995 fik begyndende belastningsrelaterede smerter i højre skulder. I de sidste par år af ansættelsen fik han stadigt mere intense smerter i skulderen. Han havde nu vedvarende smerter i højre skulder. Der var ved speciallægeundersøgelse stillet diagnosen højresidigt rotator cuff syndrom.

Arbejdsskadestyrelsen fandt, at der ikke var tale om en lidelse, som var omfattet af loven.

Arbejdsskadestyrelsen henviste til § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 c), i fortegnelsen over erhvervssygdomme, og lagde ved sin afgørelse vægt på, at mandens lidelse ikke var opstået efter længere tids statisk belastning med armene hævet over skulderhøjde uden mulighed for at skifte stilling og sænke armene. Arbejdsskadestyrelsen lagde endvidere vægt på, at manden ikke havde haft kraftbetonet og skulderbelastende arbejde i 6 til 8 år.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at mandens højresidige rotator cuff lidelse kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 c) nr. 2, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdomme.

Begrundelsen for afgørelsen var, at mandens lidelse måtte anses for opstået efter flere års ikke-varieret, kraftbetonet og skulderbelastende arbejde.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at manden havde arbejdet som slagteriarbejder i godt 5 år fra 1993-98, hvor han ophørte med arbejdet på grund af stadigt mere intense smerter i højre skulder. De første 3 år var manden beskæftiget med udbening af forender, som han tog fra "juletræer". Udbeningen indebar bl.a. udtrækning af bovblade med højre hånd. Herefter var han i ca. 1 år beskæftiget med skæring af forender, hvor der blev skiftet mellem 4 forskellige skærefunktioner med 1 § times interval. Det sidste år var manden beskæftiget med forskellige opgaver - oftest med én opgave flere dage ad gangen. Ca. 50% af tiden var der tale om opgaver, som bestod i ophængning og nedtagning af forender og kamme, 30-40% af tiden var der tale om skubning af slagtede svin i conveyer, og 10% af tiden var der tale om en skærefunktion.

Trods det, at der i de sidste 2 år havde været en vis rotation mellem forskellige opgaver, havde variationen i bevægelsesmønsteret efter Ankestyrelsens vurdering været minimal.

Udbenings- og skæringsarbejdet og nedtagning samt ophængning af forender og kamme på "juletræer" havde desuden indebåret gentagne bevægelser i højre skulderled, hvor overarmen ofte havde været enten fremadført eller udadført, hvilket i sig selv måtte anses for skulderbelastende. Arbejdet havde samtidig indebåret anvendelse af kraft ved indadføring af højre arm og skulder mod kroppen mod modstand fra det emne, der blev arbejdet med. Hertil kom, at der havde været tale om hurtigt gentagne arbejdsbevægelser i samtlige funktioner.

Ankestyrelsen fandt derfor, at der havde været tale om flere års ikke-varieret, kraftbetonet og skulderbelastende arbejde i erhvervssygdomsbekendtgørelsens forstand.

Ankestyrelsen ændrede således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Sagsfremstilling 2:

Sag nr. 2 - j.nr. 108917-00

Sagen vedrørte anerkendelse af en højresidig rotator cuff lidelse hos en 30-årig kvinde.

Kvinden havde siden 1987 været ansat på et slagteri, hvor hun frem til 1990 var i lære som slagter.

Bortset fra årene 1994 og 1995 havde kvinden siden 1990 været beskæftiget som industrislakter med dels udskæring af brystflæsk ca. halvdelen af tiden på en typisk arbejdsuge og dels udskæring af kamme den anden halvdel af tiden.

Der var tale om akkordarbejde med en cyklustid ved udskæring af brystflæsk på henholdsvis 87 og 112 stk. pr. time afhængig af udskæringsarten. De enkelte stykker brystflæsk vejede

2,8 - 5 kg.

Arbejdet med udskæring af kamme var organiseret som gruppe-akkord, hvor der var 7 funktioner, som den enkelte varetog 15-20 minutter, hvorefter der blev roteret. Første funktion bestod i at løfte kamme, der vejede 5 kg, fra et "juletræ" til et bånd, at løfte fyldte kasser á 20 kg fra gulvet til et bånd i hoftehøjde og at løfte tomme kasser á 500 gram ned fra over skulderhøjde. Anden funktion bestod i at fjerne sværrester. Tredje funktion bestod i at skære hoftestykket af. Fjerde funktion bestod i at udbene hoftestykket - denne funktion varetog kvinden dog kun ved fast personales fravær. Femte funktion bestod i at trimme kam, det vil sige afskære kamben, fladben, knopper og tårntappe. Sjette funktion bestod i at betjene en maskine, der afskar de resterende knopper. Syvende funktion bestod i at foretage eftersyn.

Ved funktion 1, 2, 3, 6 og 7 blev der håndteret 356 kamme pr. time. Ved funktion 5 blev der håndteret 89 kamme pr. time, og ved funktion 4 blev der håndteret 178. De enkelte kamme vejede ca. 5 kg.

Om kvindens helbredsforhold fremgik det af sagen, at hendes symptomer debuterede i 1992 med vekslende smerter i højre skulder. I forbindelse med gradvis forværring blev hun da behandlet af egen læge med manipulation. Skuldersmerterne var specielt forværret siden 1997, hvor der var tilkommet natlige smerter og funktionsnedsættelse. På grund af kraftige skuldersmerter var hun sygemeldt i perioden januar - marts 1999.

Der var ved speciallægeundersøgelse stillet diagnosen højresidigt rotator cuff syndrom. Ved en MR-skanning af højre skulder i oktober 1999 blev der fundet mindre signalforandringer i supraspinatusmusklen.

Arbejdsskadestyrelsen fandt, at der ikke var tale om en lidelse, som var omfattet af loven.

Arbejdsskadestyrelsen henviste til, at selv om kvindens lidelse var nævnt under § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 c), nr. 2, i bekendtgørelsen om fortegnelse over erhvervssygdomme, kunne den ikke anerkendes. Endvidere henviste Arbejdsskadestyrelsen til bekendtgørelsens § 1 og lagde ved sin afgørelse vægt på, at kvinden i tidsrummet fra 1990 havde været beskæftiget på et slagteri med udskæring af dels brystflæsk og dels kam. I året 1995 var der ikke indbetalt ATP. Kvinden havde udført forskellige funktioner i arbejdet. Der var således ikke tale om 6-8 års sammenhængende, ensformig belastning af skulderen.

Under sagens behandling i Ankestyrelsen oplyste kvinden på forespørgsel, at hun i læretiden, 1987-90, havde meget varierende arbejdsopgaver, idet hun var under oplæring og rundt i alle slagteriets afdelinger.

Hun bekræftede, at hun var væk fra arbejdet i ca. 2 år i 1994 og 1995.

Endelig oplyste hun, at hun fortsat var i arbejde på fuld tid. Grundet skuldersmerterne holdt hun dog en del fridage, som hun selv betalte.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at kvindens højresidige rotator cuff lidelse kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 1, stk. 1, nr. 1, og § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 c), nr. 1 og 2, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdomme, og § 10, stk. 1, nr. 2, 1. og 2. led, jf. stk. 3.

Begrundelsen for afgørelsen var, at skulderlidelsen ikke kunne anses for opstået efter længere tids statisk belastning med højre arm hævet over skulderhøjde. Begrundelsen var endvidere, at kvinden ikke havde været udsat for kraftbetonet og skulderbelastende arbejde i tilstrækkeligt omfang.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at kvinden ca. halvdelen af tiden på en typisk arbejdsuge havde været beskæftiget med udskæring af henholdsvis brystflæsk og kamme. Arbejdet med udskæring af kamme var organiseret som gruppeakkord, hvor der var 7 funktioner, som den enkelte varetog 15-20 minutter, hvorefter der blev roteret. Der var overvejende tale om forskellige skærefunktioner, en enkelt udbeningsfunktion og en funktion, hvor der blev løftet kamme ned fra "juletræer".

Arbejdets udførelse havde således ikke indebåret længere tids statisk belastning med højre arm hævet over skulderhøjde. Lidelsen kunne derfor ikke anerkendes efter fortegnelsens gruppe E, pkt. 6 c), nr. 1.

Derimod kunne kvindens arbejde som sådan karakteriseres som ikke-varieret, kraftbetonet og skulderbelastende. Trods det, at udskæringen af kamme var foregået på gruppeakkord med hyppig rotation, havde variationen i bevægelsesmønsteret efter Ankestyrelsens vurdering været minimal. Udskæringsarbejdet og funktionen med nedtagning af kamme fra "juletræer" havde desuden indebåret gentagne bevægelser i højre skulderled, hvor overarmen ofte var enten fremadført eller udadført, hvilket i sig selv måtte anses for skulderbelastende. Arbejdet indebar samtidig anvendelse af kraft ved indadføring af højre arm og skulder mod kroppen mod modstand fra det emne, der blev arbejdet med. Hertil kom, at der havde været tale om hurtigt gentagne bevægelser i samtlige funktioner.

Kvinden havde imidlertid ikke været tilstrækkeligt udsat for kraftbetonet og skulderbelastende arbejde.

Ankestyrelsen lagde herved lagt vægt på, at kvinden i første omgang udførte ovennævnte arbejde fra 1990-93, og at hun i 1996 genoptog arbejdet efter 2 år udenfor arbejdsmarkedet. Hendes symptomer startede i 1992 med vekslende smerter i højre skulder. Skuldersmerterne var specielt forværret siden 1997, og i begyndelsen af 1999 var hun sygemeldt nogle måneder grundet kraftige smerter.

Ved MR-skanning af højre skulder i 1999 blev der fundet mindre signalforandringer i supraspinatusmusklen, hvilket er et tegn på, at der var tale om en irritationstilstand i skulderen fremfor degeneration

(slid). Irritationstilstande regenererer, og en arbejdsfri periode på 2 år var efter Ankestyrelsens vurdering en lang restitutionsperiode. Hertil kom, at der gik lang tid fra kvinden genoptog arbejdet, til hun igen for alvor havde skuldersmerter. Det måtte derfor lægges til grund, at der var tale om en irritationstilstand, som var gået i ro i den arbejdsfri periode.

De påvirkninger, som kvinden således havde været udsat for fra genoptagelsen af arbejdet i 1996 og frem til begyndelsen af 1999, hvor hendes skulderlidelse efter det oplyste for alvor havde manifesteret sig, havde efter Ankestyrelsens vurdering ikke været af et sådant omfang, at det efter styrelsens opfattelse kunne medføre en rotator cuff lidelse.

Kvindens skulderlidelse kunne derfor ikke anerkendes efter bekendtgørelsen om fortegnelse over erhvervssygdomme, § 1, stk. 1, nr. 1, og § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 c), nr. 2.

Ankestyrelsen fandt efter de foreliggende oplysninger om arbejdets art og om lidelsens karakter ikke tilstrækkeligt grundlag for at anmode Arbejdsskadestyrelsen om at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget efter lovens § 10, stk. 3, med henblik på mulig anerkendelse efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 2, 1. og 2. led.

Ankestyrelsen fandt, at det ville være udsigtsløst at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på mulig anerkendelse efter § 10, stk. 1, nr. 2, 1. led.

Dette skyldtes, at der ikke var lægevidenskabelig dokumentation for sammenhæng mellem kvindens type lidelse (rotator cuff lidelse) og de arbejdsmæssige påvirkninger, som hun havde været udsat for.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at det ville være udsigtsløst at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på mulig anerkendelse efter § 10, stk. 1, nr. 2, 2. led.

Dette skyldtes, at kvindens arbejde i omkring 3 år fra 1996 og frem til skulderlidelsen egentlig manifesterede sig, efter Ankestyrelsens vurdering ikke havde indebåret en sådan særlig påvirkning og belastning af muskulaturen i højre skulder, at det kunne antages at medføre en særlig risiko for udvikling af en højresidig rotator cuff lidelse.

Ankestyrelsen tiltrådte således med disse begrundelser Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Sagsfremstilling 3:

Sag nr. 3 - 105044-00

Sagen vedrørte anerkendelse af en dobbeltsidig rotator cuff lidelse hos en 57-årig mand.

Manden havde fra 1965 til 1982 været beskæftiget som rangerarbejder. Arbejdet indebar bl.a. at lænke togvogne til og fra med koblinger, der vejede 40-45 kg. På en arbejdsdag var der tale om til- og frakobling af 100-200 vogne.

Siden 1982 havde han været beskæftiget som pakhusarbejder med læsning, losning og sortering.

I perioden 1982-86 bestod hans arbejde i at køre paller med en truck.

I perioden 1986-93 arbejdede manden i godsmodtagelsen, hvor lastbiler blev losset med henblik på overførsel af varerne til tog. Hans arbejde bestod her i at trække paller ud på en mekanisk palleløfter. Herudover bestod hans arbejde i at sortere varer, når der var paller med varer til forskellige modtagere. Han løftede i den forbindelse nogle dage pakker af gennemsnitlig 25-30 kg (max. vægt op til 50 kg) i en højde af op til 1,7 meter. Efter det oplyste foregik ca. 1/3 af løftene over skulderhøjde.

Siden 1993 havde han arbejdet med modtagelse af gods, der kom på trailere fra udlandet. Godset var placeret på paller og pakket i op til 2,3 meters højde. Der var bl.a. tale om køkkenelementer og drejebænke med en vægt på 40 kg. Mandens arbejde bestod i at køre pallerne ud på en mekanisk palleløfter, som han stod på og styrede med strakte arme. Der blev bl.a. kørt på ujævnt gulv, hvilket gav mange rystelser ud i armene.

Herudover var manden fra 1993 til 2000 endvidere beskæftiget med manuel sortering af varer ca. hver anden dag, når der kom paller med varer til flere modtagere. Varerne blev manuelt sorteret over på nye paller, hvor de blev pakket i op til 2 meters højde. Efter det oplyste foregik ca. 1/3 af løftene over skulderhøjde. Varerne vejede 25 kg (max. vægt op til 40 kg), og på de dage, hvor han sorterede varer, var han udsat for en daglig løftemængde på 6-10 tons.

Om mandens helbredsforhold fremgik det af sagen, at han igennem en længere periode havde haft jævnt tiltagende smerter fra begge skulderled. Smerterne tiltog i tilslutning til tunge løft på arbejdet og kulminerede omkring marts 1999. På grund af skuldersmerterne ophørte han omkring årsskiftet 1999/2000 med manuel sortering af varer. Der var ved speciallægeundersøgelse stillet diagnosen dobbeltsidig rotator cuff syndrom.

Det fremgik endvidere, at en reumatologisk speciallæge vurderede, at der for ham ikke var tvivl om, at mandens lidelse stammede fra arbejdet, idet arbejdet medførte en meget massiv statisk funktion af skulderbæltets muskler.

I en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring var det konkluderet, at symptomkomplekset meget vel kunne tænkes opstået i tilslutning til de repetitive arbejdsbelastninger, som manden havde været udsat for i næsten 20 år.

Endelig forelå der en arbejdsmedicinsk speciallægeerklæring, hvori det var konkluderet, at mandens skulderlidelse tilsyneladende var udviklet i tilslutning til kraftbetonet løftearbejde med armene hævet over skulderhøjde i arbejdsperioder, hvor en 1/3 af løftene foregik over skulderhøjde. Det var derfor sandsynligt, at den dobbeltsidige skulderlidelse var arbejdsbetinget.

Arbejdsskadestyrelsen fandt, at der ikke var tale om en lidelse, som var omfattet af loven.

Arbejdsskadestyrelsen henviste til § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 c), i fortegnelsen over erhvervssygdomme, og lagde ved sin afgørelse vægt på, at der ikke havde været tale om længere tids statisk belastning med armene hævet over skulderhøjde uden mulighed for at skifte stilling og sænke armene.

Mandens lidelse ville efter Arbejdsskadestyrelsens skøn heller ikke kunne anerkendes som en følge af arbejdets særlige art efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget efter lovens § 10, stk. 3. Der blev herved lagt vægt på, at påvirkningen ikke havde været tilstrækkelig kraftbetonet og langvarig til efter udvalgets praksis at kunne begrunde en anerkendelse.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at lidelsen kunne anerkendes som erhvervssygdom efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 2, bilag 1, gruppe E, pkt. 6 c), nr. 1 og 2, i Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdomme, og § 10, stk. 1, nr. 2, 1. og 2. led, jf. stk. 3.

Begrundelsen for afgørelsen var, at den dobbeltsidige skulderlidelse ikke kunne anses for opstået efter længere tids statisk belastning med armene hævet over skulderhøjde eller efter flere års kraftbetonet og skulderbelastende arbejde.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at mandens arbejde gennem en årrække havde bestået i at køre paller på mekanisk palleløfter. Der blev kørt på ujævnt gulv, hvilket gav rystelser ud i armene. Herudover havde hans arbejde i en årrække ca. hver anden dag indebåret manuel sortering og løft af varer med en gennemsnitsvægt på 25 kg. Ca. 1/3 af løftene foregik over skulderhøjde, og arbejdet indebar efter det oplyste en samlet daglig løftemængde på 6-10 tons.

Arbejdets udførelse havde således ikke indebåret længere tids statisk belastning med armene hævet over skulderhøjde.

Funktionen med at sortere og løfte tunge varer havde givet krævet en vis anvendelse af kraft. Efter Ankestyrelsens vurdering var der imidlertid ikke tale om kraftbetonet og skulderbelastende arbejde i erhvervssygdomsbekendtgørelsens forstand. Skulderbelastningen ved bæring af tunge byrder ind til kroppen var relativt lille. Dertil kom, at arbejdet ikke havde indebåret hurtigt gentagne bevægelser, og at der havde været gode muligheder for restitution. Den belastning, der havde været især ved løftene over skulderhøjde, havde efter Ankestyrelsens vurdering ikke været så massiv, at skuldermuskulaturen ikke havde kunnet restituere sig, uanset om manden skulle have sorteret og løftet varer flere timer i træk hver anden dag.

Lidelsen kunne derfor ikke anerkendes efter fortegnelsen over erhvervssygdomme.

Det blev bemærket, at Ankestyrelsen ikke havde taget stilling til, hvorvidt betingelsen i fortegnelsen om ikke-varieret arbejde var opfyldt.

Ankestyrelsen fandt efter de foreliggende oplysninger om arbejdets art og om lidelsens karakter ikke tilstrækkeligt grundlag for at anmode Arbejdsskadestyrelsen om at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget efter lovens § 10, stk. 3, med henblik på mulig anerkendelse efter lovens § 9, nr. 4, jf. § 10, stk. 1, nr. 2, 1. og 2. led.

Ankestyrelsen fandt, at det ville være udsigtsløst at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på mulig anerkendelse efter § 10, stk. 1, nr. 2, 1. led.

Dette skyldtes, at der ikke var lægevidenskabelig dokumentation for sammenhæng mellem mandens type lidelse (rotator cuff syndrom) og de arbejds-mæssige påvirkninger, som han havde været udsat for.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at det ville være udsigtsløst at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på mulig anerkendelse efter § 10, stk. 1, nr. 2, 2. led.

Dette skyldtes, at mandens arbejde gennem en årrække med læsning, losning og sortering, hvorved han ca. hver anden dag manuelt havde sorteret og løftet tunge varer, efter Ankestyrelsens vurdering ikke havde indebåret en sådan særlig påvirkning og belastning af skuldermuskulaturen, at det kunne antages at medføre en særlig risiko for udvikling af dobbeltsidigt rotator cuff syndrom.

Ankestyrelsen var opmærksom på, at den arbejdsmedicinske speciallæge havde vurderet, at mandens lidelse var arbejdsbetinget. Ankestyrelsen var af ovennævnte grunde ikke enig heri. Det blev bemærket, at Ankestyrelsen ikke er bundet af vurderinger fra speciallæger, og at Ankestyrelsen efter loven foretager en selvstændig bedømmelse i hver enkelt sag.

Ankestyrelsen tiltrådte således med disse begrundelser Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.